

ПРОТОКОЛ

№ 214

гр. Пловдив, 07.10.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на седми октомври, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
и прокурора Димитър Иванов Махмудиев (ОП-Пловдив)
Сложи за разглеждане докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20215000600445 по описа за 2021
година.

На именното повикване в 09:01 часа се явиха:

Подсъдимият – жалбоподател Б. АТ. Г. – лично и с адв. ИВ. Л..

За гражданския ищец ВКТВ ЕООД - В. се явява адв. Д. П..

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

Адв. П. – да се даде ход на делото. Представям договор с пълномощно и
фактура оригинал и нареждане преводно.

Адв. Л. – да се даде ход на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото в
днешното съдебно заседание, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Отводи по делото не постъпиха.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ – нямам искания.

Адв. П. – нямаме други искания.

Адв. Л. – нямаме искания.

С оглед становището на страните съдът и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите жалбата без уважение и потвърдите присъдата на Окръжен съд П..

В жалбата на първо място се настоява, че датата на деянието не е тази, която е в присъдата. Всъщност, датата на деянието не е нито 12. 02. 2013 г., нито 25. 02., а става въпрос за 15. 02., която дата е посочена в диспозитива на присъдата, като дата на плащане на сумата и така няма съмнение коя е инкриминираната дата, приема от съда. Фактът, че сделката е финализирана на 25. 02., с изискуемия от закона писмен договор нотариална заверка на подписите няма значение, тъй като вредата вече е била настъпила и не може деянието по чл. 220 НК да е довършено 10 дни след настъпване на вредата, тъй като е резултатно престъпление.

Твърдението, че записаната в договора цена 2 100 лв. показвало желанието на подсъдимия да икономиса, а не да разхищава, нищо не доказва, тъй като подсъдимият по никакви свои съображения може и да е спестил никакви разноси по прехвърлянето на собствеността, но това не променя факта, че е заплатил повече от два пъти пазарната цена на камиона.

Няма логика и в твърдението, че тъй като понастоящем камионът струвал 5 хил. лв. тази сума следвало да се извади от размера на вредата и ако се направи така деянието остава несъставомерно, само че размерът на вредата се преценя към датата на деянието, не зависи от бъдещи несигурни събития

колко ще струва една вещ години след закупуването.

Освен това, тези 5 хил. лв. безспорно са част от сумата, за която е било нормално да бъде закупен камионът през 2013 г., т. е. 8 хил. лева и така или иначе при формулирането на обвинението те не са включени в размера на вредата.

По отношение на свидетелските показания, срещу анализа на свидетелските показания считам, че в мотивите те са анализирани на задоволително ниво, посочено е кои от тях се кредитират, кои не се кредитират.

В останалата част жалбата е противоречива.

От една страна се твърди, че подсъдимият не е имал представа колко струва камионът, а от друга страна бил правил справка в сайтове и там такива камиони стрували толкова, колкото той заплатил. В крайна сметка не знам какви обяви е гледал подсъдимият, но пазарната цена на камиона е определена от нещо лице със специални знания, вкл. и като са сравнявани оферти за такива автомобили през 2013 г. Даденото заключение по никакъв начин не е оспорено вкл. и пред настоящата инстанция. То е много сходно и със заключението на експертизата от ДП нищо, че съдът е отказал да я кредитира, защото имало разлика с 10 дни за датата, за която следвало да бъде оценен. Десет дни определено нямат значение за обезценката на един автомобил втора употреба. Видно е, че разликата между двете експертизи е само 600 лева.

Считам, че всеки може да бъде излъган при покупката на автомобил втора употреба, но не бива човек, който е бил на 54 години през 2013 г., след като е станал управител на дружество, което ежедневно ползва тежка техника, вкл. и транспортна, да твърди, че е нямал представа колко струват тези машини. В тази връзка изложените съображения от първата инстанция за наличието на пряк умисъл също намирам, че са задоволителни и не се касае за цялостна липса на мотиви, както се твърди в жалбата.

Ето защо моля с решението си да потвърдите присъдата.

Адв. П. – Уважаеми апелативни съдии, моля да постановите съдебен акт, с който да потвърдите първоинстанционната присъда.

Аз ще се спра по-конкретно само на възраженията по отношение на датата на сключване на сделката. Считам тези възражения за несъстоятелни. Следва да се има в предвид, че в най-общ смисъл договорът за продажба е двустранен и консисуален, не формален, при който се иска съвпадение на насрещно волеизявление. Реално на 12. 02. 2013 г. страните са се уговорили в лицето на продавача да прехвърлят собствеността на притежаваното от дружеството МПС М. за сумата от 17 000 лв., а ВКТВ ЕООД се е съгласило да закупи въпросното МПС за посочената сума. Или към 12. 02. 2013 г. е налице съвпадение на две насрещни волеизявления по отношение съдържанието, предмет на договора и неговата цена. Волята на страните е обективизирана и от издадената Х. И. ООД фактура, в нея са посочени страните по сделката, посочен е предметът на сделката, а именно товарен автомобил като е индивидуализиран в достатъчна степен, както и договорената цена. Това е моментът на сключване на сделката. Безспорно за прехвърлянето на собствеността се изисква нотариална заверка на подписите, но това касае единствено гражданско правните аспекти за действителността на сделката, които обаче не се отразяват по никакъв начин в наказателното производство. В тази връзка е и Определение 77/19. 10. 2017 г. по н. д. 257/2017 г. на АС Б.. За наказателното производство от значение е дали сделката, дали с нея се е постигнал вредоносният резултат. Считам, че вредата за дружеството беше доказана по безспорен начин, а именно заплатената на 15. 02. 2013 г. сума от 17 000 лв. На 25. 02. 2013 г. е сключен договор за покупко - продажба на МПС, но същият е бил само едно потвърждение, валидиране на по-рано извършени правни действия от страна на двете дружества. Следва да се има предвид, че този договор от 25. 02. никога да не беше сключен, пак щеше да е налице сделка, от която са нанесени значителни вреди на ВКТВ ЕООД.

Водени от горното следва изводът, че липсва допуснато процесуално нарушение при постановяване на присъдата от страна на първоинстанционния съд. Дори и да се приеме, че сделката е на 25. 02. 2013 г. сключена, а не на 12. 02., това не представлява съществено процесуално нарушение, което да е лишило подсъдимия от адекватна защита по повдигнатото срещу него обвинение, дори напротив. В случая фактическите

обстоятелства сочеши на престъпление по чл. 220 НК, се съдържат в обвинителния акт, те са установени и подсъдимият е защитаван срещу тях. Това са всички фактически обстоятелства, установени по делото и причинната връзка и вредните последици. По всички факти подсъдимият се е защитавал пред предходната инстанция и те са му били предявени по надлежния процесуален ред. Нещо повече, подсъдимият се е защитавал по широк кръг, по по-широк кръг факти, като обвинението е обхванало по-голям период – от 12. 02. вместо от 25. 02.

На следващо място, несъстоятелни са изложените в жалбата твърдения, че съдът не е обсъдил вцялост всички събрани по делото факти и обстоятелства. Аз считам, че съдът е обсъдил всестранно, пълно и изчерпателно всички събрани по делото доказателства, в резултат на което е достигнал по правилния правен извод, че подсъдимият е извършил от обективна и субективна страна престъпление по чл. 220 НК.

С оглед изложеното считам, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна, поради което моля да бъде потвърдена, както и да ни присъдите направените пред настоящата инстанция разноски!

Адв. Л. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам искането си да уважите въззивната жалба на подс. Г. срещу присъдата на П. окръжен съд, която е за това, че той на 12. 02. 2013 г. е сключил неизгодна сделка – закупуване на товарен автомобил, съзнателно е сключил неизгодна сделка с всички последици от това. Цената е 8 хил. лева, заплатена е и няма как да се отрича. Абсолютно невярно е това, което твърди колегата прокурор, че датата на извършване на деянието нямала никакво отношение към правилността на присъдата. Явно не се познава практиката на ВКС, както и текстовете, които след малко ще посоча, които са в НПК.

Сделката в никакъв случай не е сключена на 12. 02., както се твърди и в обвинението, и както се твърди от съда в присъдата. Сделката е сключена точно на 25. 02. 2013 г., когато с договор с нотариално заверени подписи на купувач и продавач автомобилът е продаден. Чл. 144 ал. 2 е специален текст по отношение на сделките по ТЗ. Не може едно МПС, което преди това е регистрирано, за което няма спор, няма как да се твърди, че този камион е

продаден, когато е издадена от продавача фактура.

Моля да имате предвид Р № 51/09. 02. 2009 г. по н. д. 742/2008 г. на 1 н. о. на ВКС, то е за случай, подобен на нашия. Поради това първият въпрос, на който съдът следва да даде отговор недвусмислено с присъдата си по силата на чл. 301 ал. 1 т. 1 НПК е има ли извършено деяние, кога е извършено и извършено ли е от подсъдимия? Времето, казва съдът е доказателствен факт от съществено значение както за наказателната, така и за гражданската отговорност. В случая обстоятелството кога е извършено деянието е от значение както за размера на твърдените вреди, така и за наличието на квалифициращия признак големи размери, така и за обезщетението на причинената вреда. Според практиката на ВКС грешното посочване на датата на извършване на деянието накърнява процесуалните права на подсъдимия по чл. 348 ал. 1 т. 1 НПК, което нарушение е съществено, Вие само на това основание следва да отмените първоинстанционната присъда и да върнете делото, Вие преценете къде, според мен на прокуратурата. Няма да го върнете знам, защото той никога не е привлечан за престъпление, извършено на 12. 02. 2013 г., не е привлечан просто, на 25. 02., да. Дори само това безспорно съществено нарушение на процесуалните правила е достатъчно, за да отмените порочната присъда и върнете делото за ново разглеждане от друг състав на ОС по чл. 355 ал. 2 НПК.

Това обаче не е най-същественото и единствено нарушение, много са нарушенията.

На първо място нямаме мотиви.

В изготвените мотиви, съдът при установяване на правно релевантните факти е подминал противоречието на доказателствените материали и не е дал отговор на почти всички съображения и доводи на казаното от нас, как - съм посочил в допълнението към жалбата. За да избегне противоречивите доказателства съдът голословно заявява, че не дава вяра на свидетелите Х. и Ш., а на св. В. В. обсъжда само частично, в една част, в която според съда, се подкрепя обвинението. Не се дава вяра на св. Х., защото казвал неща, които дори подсъдимият не е казал. Не е вярно. Отворете протокола от последното съдебно заседание и ще видите, че подсъдимият казва изрично, че се е

съветвал с други колеги, от други В и К дружества от П. и тяхното мнение е било, че би трябвало да се закупи този камион, тъй като той ще донесе икономии на предприятието. Не се давало вяра на показанията на Т. Ш., защото не бил лицензиран оценител, да, но той има диплом и е приложена по делото, за придобита специалност оценител на МПС и сега работата му е да оценява увредени МПС във връзка с обезщетението, което трябва да се заплаща. Очевидна е целта да се изключат показанията на тези двама свидетели, които твърдят, нещо което съдът отминава, а то има непосредствено значение за умисъла на дееца. Те твърдят, че всички те, не само подсъдимият, са правили справки в различни сайтове и всички са останали с впечатлението, че цената на автомобила е тази, а не друга. Именно, защото не е лицензиран оценител това нещо може да го каже Ш., но впечатлението на всички е било, че този клас автомобили са на тази цена. Няма нито едно доказателство, а ако има моля да се посочи, защото не се посочи от съдията, от прокурора в първа инстанция и аз чакам някой да каже кое е доказателството, че той съзнателно, т. е. при пряк умисъл, е сключил тази сделка т. е. да ошети дружеството си и когато отива да плаща таксите вместо да пише 17 хил. пише 2 100 лв. с опасност да бъде наказан, защото не е вярно това че са платени 2 100 лева.

Голословни са твърденията в мотивите, че позицията на подсъдимия и защитата се опровергавала от доста разпитани свидетели и две експертизи. С какво се опроверга - няма отговор, никакъв отговор. Тези свидетели изяснили, че автомобилът според тях не бил в добро състояние, защото са получени някакви увреждания по него след като е започнал да се експлоатира и се е увеличил разходът на горива, ами да посоча и третият свидетел - В., съдът не е пожелал да обсъди изцяло показанията му. Обсъжда ги до там, до където смята, че те са в полза на обвинението, т. е. той е един помощник на прокурора. Същият В. В. твърди, че при експлоатацията на камиона той редовно е претоварван с товари до 5 тона. Е, как няма да се счупи и как няма да има преразход на гориво? Ясно е защо и освен това се движи по недостъпни места и без пътища същият, този камион. В мотивите въобще не е казано с какво точно тези свидетелски показания, които съдът приема, че се доказва съзнателна незаконна сделка, с какво тези експертизи, които не са експертизи, нито са доказателства или доказателствени средства, с какво

доказват, че подсъдимият Г. е сключил съзнателно неизгодната сделка. Практиката на ВС и после на ВКС по чл. 220 НК е постоянна и непротиворечива от повече от 50 години, на първо място ТР 7/1976 г. на Пленума; Р 58/29. 11. 1975; Р 14/19. 01. на Пленума; Р 103/28. 12. 1987 г., същия Пленум. Тази практика се свежда до това – когато деецът обективно не е направил всичко необходимо за настъпване на общественно опасните последици, които са били неизбежни, той следва да отговаря за умишлено деяние, но в нашия случай не е така. Каква е целта му, кой доказва целта да се ошети дружеството и да се сключи неизгодна сделка? Решение 14/19. 01. 1979 г. на ОСНК на ВС. Всички тези решения, които посочих са още в сила и ВС ги цитира в свои решения. Когато съдът не е взел предвид преценката за изгодност на сделката, подсъдимият следва да бъде оправдан. В друго решение на ВС не съм прочел такова нещо, че следва да бъде оправдан.

Точно това, което прочетох преди малко не е направил Окръжният съд.

По искането на защитата да се назначи съдебно счетоводна експертиза в едно от заседанията, с което да се прецени какви са икономите, които е постигнало предприятието ВКТВ със закупуването на този камион, съдът отмина това искане с мълчание, нищо не каза. Каза всъщност – аз ще се произнеса по искането, ще допусна, после се оказва, че нашето искане не го е уважил, а е уважил искане на прокурора за допълнителна експертиза. В мотивите си съдът не посочва нито едно конкретно доказателство, от което може да се направи извод, че Г. е направил всичко необходимо за настъпване на обществената опасност и последиците, на вреди, които е целял. Съдът е допуснал съществено процесуално нарушение при анализа на доказателства като е дадена вяра на доказателства, които не подкрепят обвинението, а е дадена вяра на такива, които го опровергават.

Решение № 577/13. 06. 2007 г. по н. д. 287/2007 г. на 2 н. о. ВКС също моля да имате предвид относно мотивите на съда. Това важи с пълна сила по настоящото дело. Окръжният съд не се е съобразил със съдебната практика, възприета от всички съдилища, касаещи престъпленията по чл. 220 НК, че за неизгодността на една сделка, не може да се съди само по заплатената цена, за да се установи дали е неизгодна една сделка следва да се изхожда на първо място от печалбата, която ще получи определеното предприятие след

осъществяването ѝ. В случая е очевидно, че такава изгода е имало, закупен е камион, за да не се изпращат две МПС, които да извозват екипажа до мястото, където трябва да се отстранява авария. В това се изразява изгодата, но съдът не пожела да види какво представлява тази изгода. В делото се записва като обяснение на подсъдимия, този камион, който не е бил изправен при закупуването му според прокуратурата и съда – работи и до днес, той е единственият автомобил на В и К В. и продължава да носи икономии на предприятието.

С оглед на изложеното моля да отмените присъдата, като неправилна и върнете делото за ново разглеждане от ОС П. от друг състав и следва да я отмените и в частта относно уважения граждански иск, като искам да кажа, че е изтекла давността да се търси сумата от 9 хил. лв. имам предвид времето, което е изтекло от заплащането на сумата до образуването на наказателното дело срещу подсъдимия.

В този смисъл моля да постановите съдебния си акт.

ПОДСЪДИМИЯТ ЗА ЗАЩИТА: Поддържам това, което каза адвокатът ми. В момента единственият камион, който работи в ВКТВ е процесният камион, всички закупени след него са или бракувани, или не са в движение. Този камион наистина е експлоатиран зверски и аз посочих и преди това, че кой не иска да кара нова техника, но такива са били възможностите на дружеството, такова е и решението на ОбС, които аз изпълнявах. Нов такъв камион е към 80 хил. лв., за 5 години и амортизацията ще струва не повече от 30 хил. лв., а този камион е вършил двойно повече работа от новата техника, защото нямаше да товарим новата техника както него и затова е давал пререзход. Аз съм изпълнявал решение на ОбС, че съм имал правомощия да закупя камиона, но решението не съм взел еднолично и съм се консултирал с моя заместник и с г-н Ш., който се занимаваше с техниката тогава на предприятието, те са ми потвърдили, че това е МПС-то, което ни е необходимо, че сумата е нормална и за икономии също. Че съм нанесъл вреда, напротив, аз съм икономисал, защото преди назначаването ми като управител имаше един стар ЗИЛ и аварийният екип се извозваше отделно с

друг автомобил, а този автомобил теглеше и минибагер, и компресор, и агрегати, един вид беше много функционален. Така че мисля, че съм допринесъл за икономии на предприятието.

Адв. П. – реплика – по отношение възражението за изтекла погасителна давност за гражданския иск. Считам, че същата не е изтекла, защото тя започва да тече от откриване на вредата, а не от нанасянето ѝ.

Второ, считам че и към настоящия момент не е изтекла, второ - такова възражение се прави едва сега във въззивната инстанция, т. е. срокът за възражение е изтекъл.

По отношение на твърдяното от защитата липса на цел за извършване на престъплението смятам, че разпоредбата на чл. 220 НК не изисква специална цел, нужно е само да е постигнат вредоносният резултат. За гражданския иск е това.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ:

Б. АТ. Г. – Искан от съда да отмени присъдата на Окръжния съд и да бъде оправдан.

Съдът, след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в срок.

Заседанието се закри в 09:45 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____